

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 6), תשכ"ה-1965*

תיקון סעיף 3

1. בסעיף 3 לפקודת מס הכנסה¹ (להלן – הפקודה) –
- (1) במקום כותרת השוליים יבוא: "ביטוח רווחים, מחילת חוב, מניות הטבה ותשלומי קופות גמל";
- (2) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ד) (1) סכומים ששולמו בשנת מס פלונית על ידי קופת גמל כמשמעותה בסעיף 47 לעובד שפרש מעבודתו בטרם הגיע לגיל 35 ושמקורם ברווחי קופת הגמל, יובאו בחשבון לקביעת הכנסת העובד באותה שנה.
- (2) הוראת פסקה (1) לא תחול –
- (א) אם עבד עשר שנים רצופות אצל המעביד שהעסיקו לאחרונה, או אם היה עשר שנים רצופות חבר בקופת הגמל שממנה שולמו לו הסכומים;
- (ב) על סכומים ששולמו מקופת גמל רק כדי להעבירם לקופת גמל אחרת;
- (ג) על סכומים ששולמו לעובד בשל פרישה מעבודה מחמת נכות, או מחלה, או לידה.
- (3) שיעור המס לפי סעיף קטן זה לא יעלה על 25%."
- (3) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:
- "(ה) סכומים ששולמו למעביד על ידי קופת גמל שאושרה לענין סעיף 17 (5) ושמקורם בתשלומי המעביד לאותה קופה, יובאו בחשבון לקביעת הכנסתו."

חלפת סעיף 5

2. במקום סעיף 5 לפקודה יבוא:

- "מקום ההכנסה 5. בלי לגרוע מהוראות כל דין בדבר מקום ההכנסה יראו כהכנסה מופקת בישראל:
- (1) ריווח או השתכרות שהפיק אדם מעסק שהשליטה בו וניהולו מופעלים בישראל, או ממשלח-יד שבדרך כלל הוא עוסק בו בישראל;
- (2) הכנסת עבודה כשהעבודה נעשתה בישראל בין על ידי תושב ישראל ובין על ידי תושב חוץ, למעט הכנסה כאמור של תושב חוץ ששהה בישראל בשנת המס תקופה או תקופות שאינן עולות בסך הכל על 90 יום וההכנסה לא עלתה על 5000 לירות;
- (3) הכנסת עבודה כשהעבודה נעשתה בחוץ-לארץ על ידי תושב ישראל תוך ארבע שנים מיום צאתו מישראל כשהמעביד הוא תושב ישראל, או אף תוך תקופה ארוכה מזו כשהמעביד הוא מדינת ישראל, רשות מקומית בישראל, הסוכנות היהודית לא"י, הקרן הקיימת לישראל, קרן היסוד – המגבית המאוחדת

¹ נתקבל בכנסת ביום ב' בשבט תשכ"ה (6 בינואר 1965); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 610, תשכ"ד, עמ' 148, וה"ח 628, תשכ"ה, עמ' 32.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120; תשכ"ב, עמ' 60; תשכ"ג, עמ' 129; תשכ"ד, עמ' 73; תשכ"ד, עמ' 86; ס"ח 428, תשכ"ד, עמ' 114.

לישראל וכל גוף אחר ששר האוצר קבע אותו, באישור ועדת הכספים של הכנסת, כגוף ציבורי לענין זה.

תיקון סעיף 9

3. בסעיף 9 לפקודה –

(1) במקום פסקה (5) יבוא:

“עיוור (5) הכנסה מיגיעתם האישית של עיוור ושל נכה שאיבד 100% מכוחו עבודתו כתוצאה מפצעי מלחמה, ובלבד שלגבי נכה יוקטן הניכוי לפי סעיף 36 בסכום ההכנסה הפטורה כאמור; בפסקה זו, “פצעי מלחמה” – מחלה, החמרת מחלה או חבלה שאירעו לנישום בתקופת שירותו עקב שירות צבאי כמשמעותו בחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי”ט–1959 (נוסח משולב)², או עקב שירות מלחמתי, כמשמעותו בחוק נכי המלחמה בנאצים, תשי”ד–1954³, או בנסיבות המזכות אותו לגימלה לפי חוק נכי רדיפות הנאצים, תשי”ז–1957⁴.”

(2) במקום פסקה (7) יבוא:

“סיויים כוללים (7) כל סכום הון שנתקבל כפיצויים כוללים על מוות או חבלה; מענקים (7א) כל סכום הון שנתקבל כמענק עקב פרישה או מוות, אלא שאם יראה הנציב שסכום המענק עולה על המקובל במקרים דומים, יהיה פטור ממס רק אותו חלק מסכום המענק שיקבע הנציב בהתחשב בתקופת השירות, בגובה השכר, בתנאי העבודה, ובמקרה של פרישה – בנסיבות הפרישה והרואה עצמו מקופח בקביעת הנציב יהא רשאי לערער עליה בהתאם לסעיפים 153–158; ובלבד שסכום המענק הפטור במקרה של פרישה לא יעלה על 2000 לירות לכל שנת עבודה;”

(3) אחרי פסקה (14) יבוא:

(15) ריבית המשתלמת לפי סעיף 160 (א) על מס ששולם ביתר.”

תיקון סעיף 20

4. בסעיף 20 לפקודה, במקום “400 לירות” יבוא “600 לירות”.

תיקון סעיף 21

5. בסעיף 21 לפקודה, אחרי “שייקבעו” יבוא “באישור ועדת הכספים של הכנסת”.

החלפת סעיפים 24

עד 26 והוספת

סעיף 226א

6. במקום סעיפים 24–26 לפקודה יבוא:

24. (א) עסק או חלק ממנו, או נכס מנכסיו, שהועברו מאדם לאדם באחד בספטמבר 1941 או לאחר מכן, ונוכח הנציב והחליט, שהשליטה במועבר גשארה לאותו אדם שבידו היתה לפני המועד הקובע, יהיה סכום הפחת שמקבל ההעברה זכאי לנכותו לפי סעיפים 21–23 כסכום שהמעביר היה זכאי לנכותו אילו לא העביר; ואם היתה ההעברה לפני אחד באפריל 1946, ומקבל ההעברה ניכה פחת לפי סעיפים 21–23 בסכום העולה על הסכום שהיה זכאי לנכותו לפי הוראות סעיף זה – לא יראו את העודף כאילו נוכח שלא כדין, אבל הוא יבוא בחשבון בשעת חישוב סך כל סכומי הפחת המותרים לפי סעיף 23.

(ב) האמור בסעיף קטן (א) יחול על העברת שני עסקים, או חלק

מהם, או נכס מנכסיהם, מאת שני בני אדם או יותר לאדם אחר, כשם

² ס”ח 296, תשי”ט, עמ’ 286.

³ ס”ח 147, תשי”ד, עמ’ 76.

⁴ ס”ח 226, תשי”ז, עמ’ 103.

שהוא חל על העברה כזו מאדם אחד לאחר, אם נוכח הנציב והחליט, שה-
שליטה במועבר נשארה בכללותה לאותם בני-אדם שבידי כל אחד מהם
לחוד היתה בחלק מן המועבר לפני המועד הקובע.

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו אם ההעברה חייבת במס רווחי הון
לפי חלק ה'.

(ד) על החלטת הנציב לפי סעיף זה ניתן לערער לפי הסעיפים
153-158.

25. "שליטה" לענין סעיף 24 – שליטה ישירה או עקיפה או היכולת
שלשלוט או הזכות לרכוש שליטה כאמור, ובמיוחד – אך בלי לגרוע מן
הכלל האמור –

(1) כשהשליטה היא מכוח מניות – החזקת מרבית הון
המניות, או מרבית הון המניות שהוצא, או מרבית כוח ההד-
צבעה, או הזכות להחזיק באלה או לרכשם, וכן הזכות לקבלת
מרבית הרווחים, או למנות מרבית המנהלים, או הזכות לרכוש
זכות כאמור;

(2) כשהשליטה היא בדרך אחרת – הזכות למרבית ההון,
למרבית הרווחים, למרבית כוח ההצבעה או למנות מרבית
המנהלים או הזכות לרכוש זכות כאמור.

26. (א) כשבאים לקבוע אם השליטה לענין סעיף 24 היא בידי אדם
פלוגי או היתה בידי, יראו את קרובו, כמשמעותו בסעיף 76 (ד), כאילו
הוא אותו אדם עצמו.

(ב) אם ביום מן הימים תוך 3 שנים לאחר ההעברה נמצאת השליטה
במועבר שוב בידי המעביר, יראו כאילו נשארה בידי מלכתחילה.

26א. "המועד הקובע", לענין סעיף 24 – מועד ההעברה של עסק או נכס
או מועד עשיית העסקה שהעברה האמורה היא חלק ממנה או מחוברת
אליה, או המועד שבו נעשתה הראשונה שבעסקאות שהעברה האמורה
היא חלק מהן או מחוברת אליהן, הכל לפי הענין.

7. במקום סעיף 31 לפקודה יבוא:

31. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי להתקין תקנות
לענין ניכוי ההוצאות לפי הסעיפים 17-27 (בסעיף זה – ההוצאות), בדרך
כלל או לסוג מסויים של נישומים, ובמיוחד בדבר –

- (1) שיטת החישוב או האומד של ההוצאות;
- (2) סכומי ההוצאות שיתרו בניכוי;
- (3) התנאים להתרת ההוצאות;
- (4) דרכי הוכחת ההוצאות.

8. בסעיף 34 לפקודה, בסעיף קטן (א), במקום "1050 לירות" יבוא "1700 לירות"; ובסעיף
קטן (ב), במקום "250 לירות" יבוא "400 לירות".

9. בסעיף 35 לפקודה, במקום "250 לירות" יבוא "325 לירות" ובמקום "500 לירות" יבוא
"650 לירות".

10. בסעיף 36 לפקודה, בסעיף קטן (א), במקום "325 לירות" יבוא "550 לירות" ובמקום "500 לירות" יבוא "900 לירות".
- תיקון סעיף 36
11. בסעיף 37 לפקודה, במקום "500 לירות" יבוא "800 לירות".
- תיקון סעיף 37
12. בסעיף 38 לפקודה –
- (1) בסעיף קטן (א), במקום "500 לירות" יבוא "650 לירות";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "250 לירות" יבוא "325 לירות" ובמקום "500 לירות" יבוא "650 לירות";
- (3) בסעיף קטן (ג), במקום "30%" יבוא "25%", במקום "325 לירות" יבוא "550 לירות" ובמקום "500 לירות" יבוא "900 לירות".
- תיקון סעיף 38
13. בסעיף 39 לפקודה, במקום "250 לירות" יבוא "325 לירות".
- תיקון סעיף 39
14. בסעיף 40 לפקודה, בסעיף קטן (א) –
- (1) בפסקה (1), במקום הסיפה המתחילה במלים "יותר לו ניכוי של 250 לירות" יבוא "יותר לו ניכוי של 500 לירות בעד כל אחד משלושת הילדים הראשונים, 650 לירות בעד הילד הרביעי ו-700 לירות בעד כל ילד נוסף";
- (2) בפסקה (2), במקום "700 לירות" יבוא "1000 לירות";
- (3) בפסקה (4), במקום "450 לירות" יבוא "600 לירות".
- תיקון סעיף 40
15. בסעיף 41 לפקודה –
- (1) בסעיף קטן (א), במקום "250 לירות" יבוא "300 לירות", במקום "500 לירות" יבוא "600 לירות" ובמקום "1000 לירות" יבוא "1200 לירות";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "750 לירות" יבוא "1000 לירות" ובמקום "1000 לירות" יבוא "1200 לירות".
- תיקון סעיף 41
16. בסעיף 42 לפקודה –
- (1) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) לגבי אשה משותקת לחלוטין, עיוורת או בלתי שפויה כדעתה, ולגבי ילד משותק, עיוור או מסגר, יוגדל הניכוי לפי סעיף 37 או סעיף 40 (א) – ל-1150 לירות; ילד כאמור ייחשב ראשון במנין הילדים לצורך סעיף 40 (א) (1)".
- (2) בסעיף קטן (ג), בסיפה, במקום "750 לירות, אך לא יותר מ-300 לירות" יבוא "1150 לירות, אך לא יותר מ-400 לירות".
- תיקון סעיף 42
17. בסעיף 43 לפקודה, במקום "400 לירות" יבוא "600 לירות".
- תיקון סעיף 43
18. במקום סעיף 44 לפקודה יבוא:
44. (א) נתקיימו התנאים לניכוי לפי הסעיפים 34 עד 40 ו-42 רק בחלק מסיג לניכויים אישיים משנת המס, יותר באותה שנה חלק בלבד מן הניכוי, שהוא 1/12 מהניכוי כסול במספר החדשים שבהם נתקיימו התנאים שלפיהם מוענק אותו ניכוי.
- החלפת סעיף 44

לגבי אשה שסעיף 65 חל על הכנסתה רק בחלק משנת המס, יינתן הניכוי לפי סעיף 34 בשל האשה בשומת בעלה רק בעד החדשים שבהם חל סעיף 65 כאמור, ואילו בשומת האשה יינתן הניכוי רק בעד יתר חדשי השנה.

(ב) בסעיף זה, "חודש" – לרבות חלק מחודש.

19. אחרי סעיף 44 לפקודה יבוא: הוספת סעיף 44א
- א. יחיד שהמס שהוא חייב בו בשנת המס אינו עולה על 10 לירות יהא פטור למעוטי הכנסה פטור ממס באותה שנה.
20. בסעיף 45 לפקודה, בסעיף קטן (ג), במקום "48 לירות" יבוא "60 לירות". תיקון סעיף 45
21. בסעיף 66 לפקודה, בסעיף קטן (א), בפסקה (4), במקום "200 לירות" יבוא "250 לירות". תיקון סעיף 66
22. בסעיף 67 לפקודה, במקום "200 לירות" יבוא "250 לירות". תיקון סעיף 67
23. במקום חלק ה' לפקודה יבוא: חלפת חלק ה' לפקודה

"חלק ה': רווחי חוץ

88. בחלק זה – הגדרות

"נכס" – כל רכוש, בין מקרקעין ובין מיטלטלין, וכן כל זכות או טובת הנאה ראויות או מוחזקות, והכל בין שהם בישראל ובין שהם מחוץ לישראל, למעט –

(1) מיטלטלין של יחיד המוחזקים על ידיו לשימוש האישי או לשימוש האישי של בני משפחתו או של בני-אדם התלו-יים בו;

(2) מלאי עסקי כמשמעותו בסעיף 85;

(3) זכות חזקה במקרקעין – בין שבדין ובין שבישור – המשמשים לצרכי מגורים ולא לשם השתכרות או ריווח;

(4) זכויות במקרקעין וזכויות באיגוד כמשמעותם בחוק מס שבח מקרקעין, תשכ"ג–1963⁵, שעל מכירתם מוטל מס שבח או שהיה עשוי להיות מוטל אילולא הפטור לפי החוק האמור;

"נכס בר-פחת" – נכס שנקבע לו שיעור פחת בתקנות לפי סעיף 21 וששימש לנישום לצרכי עסק או משלח יד; "מחיר מקורי" –

(1) בנכס שנקנה – סכום שהוציא הנישום לרכישתו של אותו נכס;

(2) בנכס שנתקבל בחליפין – שווי אותו הנכס בעת החליפין;

⁵ ס"ח 405, תשכ"ג, עמ' 156; ס"ח 442, תשכ"ה, עמ' 40.

(3) בנכס שנתקבל במתנה –

(א) לפני יום ד' בכסלו תשי"ב (3 בדצמבר 1951) –
שווי הנכס בעת שנתקבל על ידי הנישום;

(ב) ביום ד' בכסלו תשי"ב (3 בדצמבר 1951) או
לאחר מכן – הסכום שהוצא לרכישת אותו נכס על ידי
הרוכש האחרון שרכשו שלא במתנה;

(4) בנכס שנתקבל בירושה – שווי הנכס ביום פטירת
המוריש; נקבע שוויו של נכס לצורך מס עזבון כמשמעותו
בחוק מס עזבון, תש"ט–1949⁶, יהיה הוא השווי לענין זה;

(5) בנכס שיצר הנישום – הסכום שהוציא הנישום ליצירת
הנכס;

(6) בנכס שהגיע אל הנישום ככל דרך אחרת – הסכום
שהוציא הנישום לרכישתו של אותו נכס;

והכל בחוספת ההוצאות שהוציא הנישום להשבחת הנכס או להחזקתו
מיום שרכשו ועד יום מכירתו, ובלבד שלא יוסף סכום שניתן לניכוי
בעבר בחישוב הכנסתו החייבת של הנישום;

"יתרת המחיר המקורי" – המחיר המקורי של נכס לאחר שנוכו ממנו
הסכומים הניתנים לניכוי לנישום, לגבי אותו נכס, לפי סעיף 21, וכן
הסכומים שהופחתו מהכנסתו החייבת של הנישום האמור בשל המחיר
המקורי של אותו נכס;

"מכירה" – לרבות חליפין, ויתור, הסבה, העברה, הענקה, וכן כל פעולה
או אירוע אחרים שבקבותם יצא נכס בדרך כל שהיא מרשותו של
אדם, והכל בין במישרין ובין בעקיפין, אך למעט מתנה או הורשה;
"תמורה" – הסכום ששולם בעד מכירת הנכס או שוויה של תמורה אחרת
בעד המכירה, בניכוי הוצאות המכירה שהוציא הנישום באותה מכירה;
"ריווח הון" – הסכום שבו עולה התמורה על יתרת המחיר המקורי;
"הפסד הון" – הסכום שבו עולה יתרת המחיר המקורי על התמורה;
"בורסה" – בורסה לניירות ערך שאושרה לענין חוק להשקעות משו-
תפות בנאמנות, תשכ"א–1961⁷, או בורסה אחרת שהוכרה על ידי
שר האוצר לענין חוק זה.

89. (א) דין תמורה כדין הכנסה לפי סעיף 2 ודין ריווח הון כדין
הכנסה חייבת, והכל בשינויים המחוייבים לפי הענין ובאין פירוש אחר
מפורש או משתמע מהוראות חלק זה.

דין תמורה
דין ריווח הון

(ב) יראו ריווח הון כאילו נצמח או הופק בישראל, בין שהמכירה
נעשתה בישראל ובין שנעשתה מחוץ לישראל, אם נתקיים אחד מאלה:
(1) המוכר הוא תושב ישראל;

(2) המוכר הוא תושב חוץ והנכס נמצא בישראל, או שהנכס
נמצא מחוץ לישראל והוא זכות, במישרין או בעקיפין, לנכס
הנמצא בישראל.

⁶ ס"ח 22, תש"ט, עמ' 187; ס"ח 434, תשכ"ד, עמ' 179.
⁷ ס"ח 336, תשכ"א, עמ' 84.

(ג) ריווח ממכירת נכס העשוי להתחייב במס, הן לפי הפרק הראשון לחלק ב' והן לפי חלק זה, יראוהו כחייב במס לפי הפרק הראשון לחלק ב' בלבד.

90. עלו הניכויים שיחיד זכאי להם בשנת מס פלונית לפי סעיפים 34 עד 44 על הכנסתו החייבת שאינה ריווח הון בצירוף סכום אותם ניכויים, יהיה זכאי לנכות את עודף הניכויים מריווח ההון שהיה לו באותה שנת מס.

ניכויים

91. (א) על אף האמור בסעיף 121, לא יעלה שיעור המס על ריווח הון, על 25 אגורות לכל לירה.

שיעורי המס על ריווח הון

(ב) סכום המס על ריווח הון שישלם יחיד על פי סעיף 121 ובכפוף לאמור בסעיף קטן (א), או חבר בני-אדם על פי סעיף 128, למעט המס על נכסים בני-פחת, יפחת ב-5% לכל שנה משש עשרה השנים הראשונות שבתקופת החזקה.

"תקופת החזקה" בסעיף זה – השנים השלמות שחלפו בין היום שבו רכש הנישום את הנכס לבין היום שבו מכרו; ולענין זה, "היום שבו רכש הנישום את הנכס" – היום שבו, בדרך כל שהיא, הגיע הנכס לידי הנישום או שהנישום נעשה זכאי לו, לפי המוקדם יותר; אולם, אם הנכס הגיע לנישום או שהנישום נעשה זכאי לו בדרך מתנה – היום שבו הגיע הנכס לידי הרוכש האחרון שרכשו שלא במתנה.

(ג) עלתה תקופת החזקה בנכס על ידי הנישום על 18 שנה, לא ישולם מס על ריווח הון ממכירת אותו נכס.

92. (א) סכום הפסד הון שהיה לאדם בשנת מס פלונית ושאינו היה ריווח הון היה מתחייב עליו במס, יקוזז המס שהיה משתלם על סכום זה אילו היה ריווח הון כנגד מס על ריווח הון בלבד, שהיה לנישום באותה שנה.

קוזז הפסד הון

(ב) סכום שלא ניתן לקזוז, כולו או מקצתו, כאמור בסעיף קטן (א), בשנת מס מסויימת, יקוזז כנגד מס על ריווח הון בלבד בשבע שנות המס הבאות בזו אחר זו לאחר השנה שבה היה הפסד.

93. (א) כחבר בני-אדם שהוחל בפירוקו, יחולו הוראות אלה:

ריווח הון בחבר בני אדם שנתפרק

(1) ריווח ממכירת נכס על ידי המפרק יראו כריווח הון החייב במס על ידי אותו חבר בני-אדם;

(2) היתה המכירה בדרך העברת נכסים על ידי המפרק מחבר בני-אדם לחבר בו, יראו כתמורה את שוויים של אותם נכסים במכירה ממוכר מרצון לקונה מרצון ביום העברת הנכס כאמור;

(3) מניות או זכויות אחרות של חבר באותו חבר בני-אדם יראו כאילו נמכרו, והנכסים שקיבל חבר מהמפרק ייחשבו כתמורה בעד המניות או הזכויות האמורות;

(4) חישוב ריווח ההון לגבי חבר באותו חבר בני-אדם ייעשה לאחר חלוקת כל הנכסים; אולם אם החלוקה לא הושג למה תוך שנתיים מיום תחילת הפירוק, יראו את הנכסים כאילו חולקו בתום אותה תקופה, ובלבד שהנציב רשאי

להאריך את התקופה האמורה אם הוכח להנחת דעתו שהחלוקה לא הושלמה כאמור מחמת סיבה סבירה.

(ב) בחישוב המס שחבר בני-אדם חייב בו כאמור בסעיף קטן (א), יינתן זיכוי בסכום שיחסו אל כל המס ששילם חבר בני-אדם לפי חלק זה ולפי חוק מס שבח מקרקעין, תשכ"ג-1963, במכירת הנכסים אגב הפירוק כיחס שווי הנכסים שקיבל החבר לכלל שווי הנכסים שחולקו לחברים בחלוקה, אך הזיכוי לא יעלה על סכום המס שאותו חבר חייב בו על ריווח ההון כאמור.

מניות הטבה

94. מכר אדם מניות הטבה שהוקצו לו, או את המניות שעליהן הוקצו מניות ההטבה (להלן – המניות העיקריות), יחולו הוראות אלה:

(1) יראו את מניית ההטבה כאילו נרכשה ביום בו נרכשה המניה העיקרית;

(2) המחיר המקורי לענין מניית הטבה יחידה או מניה עיקרית יחידה, יהיה סכום שיחסו למחיר המקורי של סך כל מניות ההטבה והמניות העיקריות האמורות כיחס ערכה הנקוב של אותה מניה יחידה לערכן הנקוב של סך כל המניות האמורות.

95. (א) הגיע לאדם או למספר בני-אדם ריווח הון ממכירת נכס לחברה תמורת מניות בלבד באותה חברה, לא יחוייב ריווח ההון במס אם מיד לאחר המכירה היה בידי המוכר או המוכרים, 90 אחוז לפחות מכוח ההצבעה של אותה חברה.

ריווח הון ממכירה תמורת מניות בחברה

(ב) במכירת הנכס שנרכש על ידי חברה כאמור בסעיף קטן (א), וכן במכירת המניות שנתקבלו על ידי המוכר תמורת הנכס האמור, ייחשב כמחיר המקורי שלהם – מחירו המקורי של הנכס בידי המוכר כאמור בסעיף קטן (א).

96. נבע לנישום ריווח הון ממכירת נכס בר-פחת, ותוך תקופה של שנים עשר חדשים לאחר יום המכירה, או של ארבעה חדשים לפניו, רכש נכס אחר לחילוף הנכס שמכר, במחיר העולה על יתרת המחיר המקורי של הנכס שמכר, רשאי הנישום לתבוע שייחשב כריווח הון רק הסכום שבו עודפת התמורה שנתקבלה בעד הנכס שמכר על מחיר הנכס שרכש; ומשעשה כן, הרי לענין חישוב ריווח ההון על הנכס שרכש, לכשיימכר, וסכום הפחת הניתן עליו לפי סעיף 21, יוקטן המחיר המקורי שלו בכל סכום של ריווח הון שהיה לו במכירה הקודמת ולא נתחייב במס בגלל תביעתו של הנישום.

ריווח הון מנכס שנקבע לו פחת

97. (א) ריווח הון יהיה פטור ממס אם הוא נובע מאחד מאלה:

פטור ממס

(1) מכירת איגרת חוב הנסחרת בבורסה;

(2) מכירת איגרת או איגרת מילווה שהוצאו על ידי המדינה

או בערבותה;

(3) הפרשי הצמדה;

לענין זה, "הפרשי הצמדה" – סכום שנוסף לקרן מילווה – כמשמעותו בחוק הריבית, תשי"ז-1957⁸ – צמוד לשער המטבע, למדד יוקר המחיה או למדד אחר, עקב שינוי בשער המטבע או במדד כאמור.

⁸ ס"ח 219, תשי"ז, עמ' 50.

(ב) עולה פטור ממס על ריווח הון ממכירת נכס שהיה לו מחוץ לישראל לפני עלייתו לישראל, אם מכרו תוך ארבע שנים מיום עלייתו. (ג) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי בצו לפטור מתשלום המס, כולו או מקצתו, ריווח הון הנובע מסוגים של עסקאות.

98. על אף האמור בחלק זה, רשאי שר האוצר לקבוע בתקנות את השיטה לחישוב ריווח ההון, הן באופן כללי והן לצרכי הניכוי במקור, ובכבד שקביעה באופן כללי תהיה טעונה אישורה של ועדת הכספים של הכנסת.

שיטת חישוב ריווח ההון

99. הנציב רשאי לדרוש ממוסד בנקאי כמשמעותו בחוק בנק ישראל, תשי"ד-1954⁹, מאדם שעסקו או חלק מעסקו הוא מסחר בניירות ערך בשביל אחרים, או ממי שמחזיק בניירות ערך בשמו הוא בשביל פלוני, שימסרו לו פרטים מלאים לגבי המסחר בניירות הערך או החזקתם כאמור.

דרישת ידיעות

תיקון סעיף 121 24. בסעיף 121 לפקודה –

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

“(א) וזה המס על הכנסתו החייבת של יחיד:

— 22.5 אג'	(1) על כל לירה מ-3500 הלירות הראשונות
— 25 אג'	(2) על כל לירה מ-1000 הלירות הבאות
— 27.5 אג'	(3) על כל לירה מ-1000 הלירות הבאות
— 32.5 אג'	(4) על כל לירה מ-1000 הלירות הבאות
— 35 אג'	(5) על כל לירה מ-1000 הלירות הבאות
— 37.5 אג'	(6) על כל לירה מ-1000 הלירות הבאות
— 40 אג'	(7) על כל לירה מ-1000 הלירות הבאות
— 42.5 אג'	(8) על כל לירה מ-2000 הלירות הבאות
— 45 אג'	(9) על כל לירה מ-2000 הלירות הבאות
— 47.5 אג'	(10) על כל לירה מ-3500 הלירות הבאות
— 50 אג'	(11) על כל לירה מ-3500 הלירות הבאות
— 52.5 אג'	(12) על כל לירה מ-3500 הלירות הבאות
— 55 אג'	(13) על כל לירה מ-3500 הלירות הבאות
— 57.5 אג'	(14) על כל לירה מ-5000 הלירות הבאות
— 60 אג''	(15) על כל לירה נוספת

(2) בסעיף קטן (ב), במקום “500 לירות” יבוא “3500 לירות”;

(3) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

“(ג) לגבי יחיד תושב ישראל שאינו זכאי לניכוי בעד אשה לפי סעיף 37 או בעד ילדים לפי סעיף 40 יוגדלו שיעורי המס לפי סעיף קטן (א) (6) עד (11) ב-2.5 אגורות לכל לירה, לפי סעיף קטן (א) (12) ו-(13) ב-5 אגורות לכל לירה, ולפי סעיף קטן (א) (14) ב-2.5 אגורות לכל לירה; סעיף קטן זה לא יחול על יחיד שהיה זכאי לניכוי כאמור אילולא הוראות סעיף 68 (א) (2).”

⁹ ס"ח 164, תשי"ד, עמ' 182.

25. בסעיף 123 לפקודה, סעיף קטן (ב) – בטל. תיקון סעיף 123
26. בסעיף 128 לפקודה, ברישה לסעיף קטן (א), בסופה, יבוא:
 "היה שיעור המס על ריווח ההון פחות מ-25 אגורות ללירה עקב הוראות סעיף 91(ב), יראו את חציו כמס חברות וחציו כמס הכנסה". תיקון סעיף 128
27. בסעיף 174 לפקודה, במקום "ביום עשרה במאי של שנת המס או לפניו" יבוא "עד אחד באפריל של שנת המס". תיקון סעיף 174
28. בסעיף 180 לפקודה –
 (1) האמור בסעיף זה יסומן סעיף קטן (א);
 (2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
 " (ב) היה סכום המס שנישום חייב לשלמו על פי דו"ח שהגיש לפי סעיף 131 בתוך שנת המס עולה על סכום המקדמות, שהוא חייב בו לאותה שנה, רשאי סקיד השומה להגדיל את סכום המקדמות לפי סימן זה כדי ההפרש האמור".
 (3) בכותרת השוליים יש להוסיף "או להגדיל". תיקון סעיף 180
29. בסעיף 188 לפקודה, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
 (ג) לא הגיש אדם דו"ח במועד שנקבע בסעיפים 161 או 171, רשאי סקיד השומה להטיל עליו קנס של 50 לירות בעד כל חודש של פיגור.
 (ד) לא הגיש אדם במועד דו"ח מן הדו"חות שנקבעו לענין הסעיף פים 164 עד 166, רשאי סקיד השומה להטיל עליו בעד כל שבועיים של פיגור קנס –
 (1) 50 לירות, אם מספר בני-האדם שעליהם הוא חייב להגיש דו"ח כאמור אינו עולה על 50;
 (2) 100 לירות, אם מספר בני-האדם שעליהם הוא חייב להגיש דו"ח כאמור אינו עולה על 100;
 (3) 200 לירות, אם מספר בני האדם שעליהם הוא חייב להגיש דו"ח כאמור עולה על 100". תיקון סעיף 188
30. בסעיף 189 לפקודה, אחרי "סעיף 188(א)" יבוא " (ג) ו-(ד)". תיקון סעיף 189
31. בסעיף 1 לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 2), תשכ"ב–1962¹⁰ –
 (1) במקום כותרת השוליים יבוא: "שנות המס 1962–1964";
 (2) בסעיף קטן (א), במקום "בשנת המס 1962" יבוא "בשנות המס 1962–1964" ואחרי "יזוכה ממס" יבוא "לגבי אותה שנת מס שבה שילם את התרומה";
 (3) בסעיף קטן (ב), במקום "לבין ה-31 במרס 1963" יבוא "לבין ה-31 במרס 1965" ואחרי "לנכות מהכנסתה החייבת" יבוא "בשנת המס שבה שולמה התרומה". תיקון חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 2), תשכ"ב–1962
32. שיעור תוספת היוקר שהיתה משתלמת ליחיד לפני תום שנת המס 1963, לא יינתן עליה פטור משנת המס 1964 ואילך. תוספת יוקר

10 ס"ח תשכ"ב, עמ' 129.

33. (א) סעיפים (1)3 ר"ב(3), 4, 6-17, 19-22, 24, 25 ו-27 יחולו לגבי שנת המס 1964 ואילך.

(ב) סעיף 18 יחול לגבי שנת המס 1965 ואילך.

(ג) כדי למנוע ספק נאמר בזה, שהדין הוא, וכן היה, כאמור בסעיף 1(3) לחוק זה.

(ד) סעיף 23 יחול, לענין נכסים בני פחת, משנת המס 1964 ואילך.

פנחס ספיר
שר האוצר

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

חוק לעידוד השקעות הון, תשי"ו-1950 (תיקון מס' 5), תשכ"ה-1965*

1. בסעיף 9 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ו-1950 (להלן - החוק העיקרי), בסעיף קטן (א), בהגדרת "מס", אחרי "הכנסתו של יחיד" ואחרי "הכנסתה של חברה" יבוא "למעט מס המוטל על ריווח הון". תיקון סעיף 9

2. אחרי סעיף 11 לחוק העיקרי יבוא: הוספת סעיף 11א

"פטור ממס ריווחי 11א. (א) פטורים ממס:
הון

(1) ריווח הון שנבע לנישום ממכירת השקעה מאושרת או בנין מאושר כמשמעותו בסעיף 26;

(2) ריווח הון שנבע לנישום שהוא בעל מפעל מאושר ממכירת נכסי המפעל הכלולים בתכנית ששימשה יסוד למתן האישור.

(ב) הפטור לפי סעיף קטן (א) יינתן כל עוד לא תמה תקופת ההנחות כמפורט בסעיף 11 לגבי ההכנסה מההשקעה המאושרת, הבנין המאושר או המפעל המאושר, ובלבד שההשקעה, הבנין או המפעל היו כלולים בתכנית ששימשה יסוד לאישור שניתן על ידי מרכז ההשקעות לפני תחילת החוק לתיקון סקודת מס הכנסה (מס' 6), תשכ"ה-1965".

פנחס ספיר
שר האוצר

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ב' בשבט תשכ"ה (5 בינואר 1965); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 610, תשכ"ד, עמ' 159.

1 ס"ח תשי"ז, עמ' 129; ס"ח תשי"א, עמ' 70; ס"ח תשי"ב, עמ' 118; ס"ח תשט"ו, עמ' 108; ס"ח תשכ"ג, עמ' 10.
2 ס"ח 442, תשכ"ה, עמ' 28.